

Секретаріат ЦК ЛКСМ України та колегія Українського об'єднання Ради Міністрів УРСР «Укрсільгосптехніка» розглянули підсумки республіканського соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних механізованих загонів районних об'єднань і відділень «Сільгосптехніка» за дострокове і високоякісне виконання плану механізованих робіт в четвертому кварталі 1971 року та умови цього змагання на 1972 рік.

Перавážна більшість механізованих загонів республіки, зазначено у прийнятій поста-

ПЕРЕМОЖЦЯМ — ПРИЗИ

нові, значно перевиконали завдання четвертого кварталу, завдяки чому перевиконано й річний план.

Перше місце присуджене механізованому загону Чечеровецького райоб'єднання «Сільгосптехніка» Хмельницької області. Йому вручено перехідний Червоний прапор ЦК ЛКСМ України та Українського об'єднання Ради Міністрів УРСР «Укрсільгосптехніка», для робочих потреб — мотоцикл К-650 та грошову

премію в розмірі 400 карбованців. Такий же мотоцикл і 300 карбованців премії одержав мехзагін Козятинського райоб'єднання «Сільгосптехніка» Вінницької області.

Постановою оголошується республіканське соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних механізованих загонів районних об'єднань і відділень «Сільгосптехніка» за дострокове і високоякісне виконання комплексу механізованих робіт у 1972 році.

РАДЯНСЬКІ жінки відзначають міжнародний жіночий день 8 Березня в ювілейний для країни рік — рік народження Союзу Радянських Соціалістичних Республік. 50 років тому більше ста національностей та народностей об'єдналися в союз рівноправних. Непорушна дружба народів лежить в основі цього союзу. Утворення СРСР було важливим етапом і у вирішенні жіночого питання в першій країні робітників і селян.

І коли думаш про нове місце жінки в соціалістичному суспільстві, де принцип рівноправності не лише закріплений конституційно, законодавчо, але й гарантований всім укладом життя, розумієш, що ці досягнення можливі лише в умовах соціалізму.

Антано трудяться всі співвітчизниці в народному господарстві країни: вони складають половину всіх працюючих. Праця стала для наших жі-

ЖІНОЧА СОЛІДАРНІСТЬ

Валентина
НИКОЛАЄВА-ТЕРЕШКОВА,
Герой Радянського Союзу,
голова Комітету радянських
жінок, льотчик-космонавт
СРСР.

ном не лише засобом, що дозволяє забезпечити їх економічну незалежність, вона стала для них моральною потребою. Сама участь у суспільному виробництві стала основою рівноправності жінок, основою для всебічного і гармонійного розвитку їх особистості.

З гордістю назву я таку цифру: майже 4 тисячі своїх дочок удостоїла країна вищої нагороди звання Героя Соціалістичної Праці.

В. І. Ленін високо цінував організаційні здібності жінок. Правильність ленінської політики переконливо підтверджує масова участь радянських жінок в управлінні державою. В місцевих Радах депутатів трудящих жінки складають майже половину, у Верховних Радах союзних республік — 35 процентів. Славна дочка узабеченого народу Ядгар Насріддінова займає високий пост Голови однієї з двох палат Верховної Ради СРСР — Ради Національностей. В урядах союзних республік 20 жінок-міністрів.

М и з повагою говоримо про жінку, яка повноправно бере участь в житті країни, з гордістю називаємо імена чудових трудівниць і прославлених вчених, але, напевне, найніжніші слова наші — матерям. Воістину неоціненна їх роль у вихованні дітей, у формуванні комуністичного світогляду підростаючого покоління.

Міжнародний жіночий день — це день солідарності жінок світу в боротьбі за справжню рівноправність, за щастя дітей та молоді, за мир і безпеку. І цього року ми його відзначаємо під знаком солідарності з героїніми сестрами В'єтнаму, Лаосу та Камбоджі в їх боротьбі проти американських агресорів, з мужніми подругами в країнах Африки, котрі борються проти колоніалізму, з жінками всіх арабських країн. В день 8 Березня наші думки будуть з подругами, котрих переслідують реакційні режими у Греції, Іспанії, Португалії, Бразилії, Парагваї, Болівії, Гаїті. Театемалі. Слова підтримки і солідарності ми звертаємо до Анджелі Девіс, яка для мільйонів людей усього світу стала ідеалом мужності, стійкості, незламної волі у боротьбі за демократію.

Відзначаючи цього року Міжнародний жіночий день 8 Березня, радянські жінки шлють гарячий привіт жінкам усіх континентів, що борються за мир, національну незалежність, соціальний прогрес, рівноправність жінок та щастя дітей.

(АПН).

З СВЯТОМ ВАС, ПОДРУГИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIII
№ 30 (1510).

СЕРЕДА, 8 березня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЩАСТЯ І ЗЕМЛЕЮ ХОДИТЬ.
ЗЕЛЕНІ САДИ ПАХУЧІ ВИШНЕВІ САДИ В СЕРЦІ — ЗАВЖДИ КВІТУЧІ.
НЕБУДЕННИЙ САДОМ НА ФЕРМУ ХОДИЛА. СЕСТРАМ ДОПОМАГАЛА. І, ЯК СЕСТРИ, ОБРАЛА СОВІ ПРОФЕСІЮ ДОЯРКИ КОМСОМОЛКА ВАЛІА ПОГРІВНА З КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА КОМПАНІВСЬКОГО РАЙОНУ ПІСНІ ПРО САД НА СІЛЬСЬКІЙ СЦЕНІ СПІВАЄ. І ДРУЖНО АПЛОДУЮТЬ ДІВЧИНІ КОЛГОСПНИКИ.
НА ФОТО: ВАЛІА ПОГРІВНА.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ДО ШЛЯХІВ ЕФЕКТИВНОСТІ

до наступного ювілею звернути увагу на роз'яснення, ленінського курсу ХХІВ з'їзду партії, який визначив перспективи економічного і соціально-політичного розвитку країни, підвищення добробуту радянського народу... Якраз про шляхи підвищення ефективності виробництва і йшла мова на занятті. Темою його було: «Якість продукції і режим економіки» — важливі показники ефективності виробництва». Слухачі визначали конкретні шляхи заощадження електроенергії та

стиснутого повітря. Це була дуже потрібна розмова, бо всі гуртки працюють електромонтажниками, електрослюсарями, та водіями електромобілів. Від того, настільки якісно електромонтажники виконали свою роботу, від амлілого управління електротранспортом залежать сотні і тисячі кіловат-годин енергії, які заощадить чи перевитратить все підприємство. А це значить, що від їх праці залежить успішне виконання виробничої програми заводу.

Ось тому, ми пропагандисти гуртка комсомольської політосвіти, вважаємо за першочергове завдання сьогодення проведення великої роз'яснювальної роботи в зв'язку з підготовкою до 50-річчя СРСР.

І. ІВАНЬКО,

інженер відділу головного енергетика заводу «Червона зірка», пропагандист гуртка «Основи соціалістичної економіки».

м. Кіровоград.

Відразу після того, як вийшла Постанова ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік», на заводі розгорнулася велика роз'яснювальна робота. Політінформатори проводять бесіди з робітниками в усіх цехах заводу. Наголошують на тому, що найкращим подарунком славній даті буде виконання взятих колективом соціалістичних зобов'язань. Постанова обговорювалася і на останньому занятті гуртка «Основи соціалістичної економіки», який діє на базі комсомольських організацій енергетичного та електротранспортного цехів. В документі вказується, що слід «в ході підготовки

Народом обрані

БАГАТОГРАННА діяльність депутата. Життя складне, завжди висуває безліч нових проблем. Всі їх депутат повинен вирішити. Доподитися йому бути і економістом, і вчителем, і агрономом, і вихователем, і навіть — суддею.

Почесна місія депутата. Поряд з чоловіками її виконують і наші славі жінки-трудівниці. Серед депутатів Рад майже половина жінок. Виконується лєнійський принцип — залучати до управління країною якомога більше жінок, висувати їх у Ради — і на Олександрійщині. У нашому районі 487 жінок — депутатів.

Найбільше представництво депутатів — жінок району — серед депутатів районної Ради — тридцять три з сімдесяти п'яти. В тому числі двадцять — комсомолки і молоді комуністки. За це велику довіру партії й народу молоді відновляють невтомною працею, високою громадською активністю.

СЕРЕД молодих депутатів району можна відзначити дєярку колгоспу імені Свердлова комсомолку Валентину Рубан, бригадира комплексної бригади № 1 колгоспу «Заповіт Ілліча» Лідію Коваленко, робітницю колгоспу імені Чапаєва Марію Либ. Молоді депутати активно втручаються в життя господарств, допомагають трудящим йти в ногу з часом, використовувати у виробництві всі наявні резерви.

Ось хоч би у колгоспі «Заповіт Ілліча». Депутат районної Ради комсомолка Лідія Коваленко тримає тісний зв'язок з партійною організацією, управлінням колгоспу. І у тому, що господарство зараз добре підготувалося до посівної, що тут створені ланки по вирощуванню високих врожаїв просапних, з механізаторами проводяться агрозаяття, є вклад молодого депутата.

У всіх селищних Радах, на важливих виробничих дільницях створені депутатські групи. Добра працьова така група на молочнотоварній фермі у Войнівці. Тут жінки-депутати беруть участь в боротьбі за підвищення якості молока, допомагають систематично підбивати підсумки соціалістичного змагання, випускати бюлетені, запалюють тваринників особистим прикладом у роботі. Прикладом може стати робота депутата Верховної Ради УРСР молодого комуніста Любові Василяни Фатовенко.

У кожному селі, селищі, на кожній виробничій дільниці депутати дбають про наш побут, добрий настрій, добробут. Дякують одиосельчані депутатам Протолівської сільської Ради Тетяні Андрєєвій, Добронадійської — Ользі Заброді. Це з ініціативи Ольги Іванівни у Добронадіївці споруджено і обладнано кімнату щастя, де реєструється шлюб і записують новонароджених.

Та щира подяка — усім депутатам-жінкам.

М. ТАРАНОВА,
заступник голови Олександрійського райвиконкому,
депутат районної Ради депутатів трудящих.

НОВИНИ

ЗУСТРІЧ З ПІДШЕФНИМИ

Другий рік триває дружба колективу обласного Будинку вчителя з трудівниками радгоспу «Реконструктор» Долинського району.

Нещодавно до тваринників завітав творчий колектив Будинку вчителя в складі 50 чоловік.

Після лекції про міжнародне становище відбувся концерт учасників художньої самодіяльності.

Бурхливими оплесками нагороджували слухачі виступ оркестру народних інструментів. Довго не відпустили зі сцени майстра художнього слова В. Луценка, солістку Л. Смирнову, жіночий вокальний ансамбль.

Секретар перторганізації радгоспу А. В. Круть щиро подякував культурмійцям і запросив їх приїздити знову. Вони тут завжди гості бажані.

А. МЕРЖИЄВСЬКА,
методист обласного Будинку вчителя.

Зовсім недавно в село Широку Балку на Долинщині прибула Таїса Шкалінова. Зараз її часто можна побачити з малюнками. Цікава дівчора, витягнувшись ланцюжком, роздивляється на округ, і всі дитячі «чсму?» звернені до неї — вихователі, діти, закінчила Олександрійське педагогічне училище. Призвала її туди любов до дітей.

Фото П. АРЧИКОВА.

Оксимитозий килим помідорів — не плантація червоних гвоздик. Але теж — ніжнозелені рослини. А Катя ще змалку закохана в ніжне стебельце, ніжне пагінце. І дарма, що вона господар не сень гектарів озимини, соняшника... Молодий комуніст, бригадир городньої бригади агроном колгоспу імені Куйбишева Олександрівського району розуміє, що й до городини треба і сумління, і знання. І від цього усвідомлення щастя на душі. В ніжнішому році озочинили, очолювані Катериною Пісною, обіцяють виростити висоний урожай.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

У ВЕЧІР, присвячений Міжнародному жіночому дню, кращим виробництвям взуттєвої фабрики вручали почесні грамоти, особисті фотографії, грошові премії. Серед інших премійованих була Ніна Шишкіна. Комсомолка. Скромна і старанна.

Спробуємо уважно приглянутись до кожної з них, комсомолок, до тих, котрі й не відзначені особливими знаками почесей, і в кожній знайдемо привабливі риси трудівниці. Можна позаздрити робочій кмітливості, енергії, з якою беруться за справу дівчата. З таких ось, спершу несміливих, невпевнених, виросла гордість фабрики, кавалер ордена Леніна Лариса Платонова.

Взуттєва фабрика з місяця в місяць виконує виробничі плани. Зараз на прилавках магазинів споживач знайде нові моделі дитячого взуття, на виробництві якого спеціалізується підприємство. Новинки почали сходити з конвейєра цього року. Оновлення асортименту — річ необхідна. Як же вам подобається, коли діти ваші із задоволенням носять лаковані черв'ячки, босоніжки нових фасонів з клеймом Кіровоградської взуттєвої фабрики, згадайте добрим словом дівчат-робітниць. Без їхньої участі, без того, щоб дівчата рук своїх не приклали, новинки на світ не появляються. Та й як обійтись без них, коли вони, мо-

лоді, складають мало не половину заводського колективу, а комсомольська організація нараховує понад 300 чоловік. І кожен член ВЛКСМ справляється з особистим завданням, дисциплінований.

Фабрика давно має шефські зв'язки із 24-ю школою. Підприємство ремонтує шкільне приміщення, закупляє пі-

Не лише одна бригада, вся комсомольська організація розгорнула боротьбу широким фронтом. Особливо після того, як на чолі фабричного комітету комсомолу стала Валентина Дітяренко.

Валю обрали восени. З рядової робітниці виросла вона до ватажка молоді. Їй не звикати до наших умов, не вивчати проблеми. Все знає, відає, чим

КОМІТЕТ ОЧОЛЮЄ ВАЛЕНТИНА

нерські атрибути, поповнює книжковий фонд бібліотеки. Яюсь на фабрику прийшли школярі — дев'ятикласники. З комсомольсько-молодіжною бригадою Лариси Підковської вони провели комсомольські збори. Не дивина робітникам слухати добрі обіцянки учнів. Але й робітниця, як перед рівними, зобов'язалася перед підшефними боротися за виконання планів другого року п'ятирічки, економити робочу хвилину, матеріали, дбати про якість продукції.

Нині те зобов'язання приходить на думку. Не забула молодь про нього.

живуть подруги. Малагоджує роботу гуртків художньої самодіяльності, спортивних секцій. Дбаючи про відпочинок, не забуває про основу основ — виробництво.

Комітет комсомолу концентрує молодіжні сили на головному напрямку — якості. Якість продукції — характеристика підприємства. Створюється комсомольський пост контролю за якістю, який матиме представника на кожній ділянці виробництва і працюватиме в контакт з відділом технічного контролю. Всі члени ВЛКСМ включились у кон-

курс на кращий за якість продукції цех.

Комсомольський комітет довів свою спроможність націлювати організацію на виховання молоді у праці, на формування й розвиток патріотичних почуттів. Він уміло залучає юнь до громадської роботи. Нині секретарі цехових комсомольських організацій Тамара Мартиненко, Любов Бугаєнко — авторитетні, впливові люди. Та й кращі виробничниці — комсомолки Валентина Кударенко, Ольга Чемишева, Валентина Савицька, Лідія Соколова не цураються громадських доручень.

Дружні дівчата із взуттєвої. Щотижня вони колективно відвідують кіно чи театр, концерти у філармонії, влаштовують обговорення. Партійна організація, адміністрація підтримують їхні добрі починання. Схвалюємо, заохочуємо ми й зв'язки з молоддю Народної Республіки Болгарії, які сприяють інтернаціональному вихованню.

Ну, а перед самим святом нас порадувала Валя Кударенко. Вона виборола друге місце у міських змаганнях дівчат зі стрільби.

Дівчата із взуттєвої б'ють у ціль.

П. ПОЛЯКОВ,
секретар партійної організації взуттєвої фабрики.
м. Кіровоград.

ВИПРОБУВАННЯ ВОГНЕМ

ПРОПОНУЄ «МОЛОДЬ»

Життя обірвалося і життя почалося для їхнього покоління літнього червневого ранку 41-го року.

Обірвалося і лішилося на казковому березі звиті мирної дні. Рішення було єдине: будь-що захистити рідну Батьківщину. А вони тільки стали на порозі юності. День, коли одному з них винувалося січнадіють, йому добре запам'ятався: їхній взвод пролих мало не до передньої лінії, відкриваючи дорогу радянським танкам, а потім вони до пізнього вечора пролежали у снігу під нищівним вогнем фашистів. Це було на річці Міус, а позаду — шість місяців війни.

Всімнадіють йому минуло на Західному фронті, неподалік від Смоленська. Три доби тоді наші підрозділи штурмували висоту...

Звідки бралася смілина воля, щоб подолати тягар, який покладався на їхні хлопчачі плечі? Їм страшенно хотілося хоч чимось бути схожими на Корчагіна... Правда, сучасний школяр може закинути, що всякий письменник має право вигадати літературного героя, мовляв, такого в житті нема.

Є. Доказ тому — кожен рядок книги «Сповідь перед синами» Віктора Шенєва, що вийшла у видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь».

СУМЛІННА РОБОТА, ПЕРЕВІКОНАННЯ ЗМІНИХ НОРМ, УЧАСТЬ В ГУРТКАХ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ. ЗА ЦІ СПРАВИ ТОКАРЕВИ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ ТРАКТОРНИХ ГІДРОАГРЕГАТІВ ВАЛЕНТИНІ ЛАВРУСЕНКО ПРИСВОЄНО ЗВАННЯ УДАРНИКА КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ. ЗА ЦІ СПРАВИ ОБРАНО І ГРУПКОМСОРОМ.

ФОТО
Л. КОМПАНИЦЯ.

КРОЛЬ, закинувши ногу на ногу, мугикаючи пісеньку, грав у шахи з придворним істориком. Фея (у неї добре серце) «боліла» за обох. Придворні кавалери і дами готувалися до виходу на сцену... А через кілька годин, коли спалахнуло світло в залі, король і королева, принц і придворний, Попелюшка і Фея знову стали звичайними симпатичними — трохи ніяковічними від асирського світла і гучних оплесків — хлопчинками і дівчатками, учнями багатьох шкіл міста Кіровограда. Позаду репетиції, пошуки виразних сцен, асирських деталей, хвилювання перед прем'єрою.

А між цими двома епізодами, на сцені Палацу піонерів жила казка, що зійшла зі сторінок книжки дитинства багатьох поколінь — «Кришталевий черевичок». Казка, яка несе віру в торжество добра

і справедливості. Вона народжується поступово, в несміливому і, врешті, неможливому в становищі Попелюшки, бажанні дати простір своєму внутрішньому відчуттю краси, подарувати всім — і людям, і речам (а її поводження з ними вони теж живі, чуттєві) радість свого існування. У відомій назці про Попелюшку, Принца і кришталеві черевички, по чарівному помаху Феї все стає на свої місця — нікому не відома пасербиця в забрудненому фартушку стає прекрасною принцесою, а жадібні і жорстокі сестри викликають сміх...

На прем'єрі спектаклю були присутні і ті, хто давнянню вірі в коротких штаних. Але гра драмгуртників допомогла і дорослим знову відчувати, згублений в илопотах буднів, подих легкого дотикну вперше відиритого щастя. Бо ж немож-

ДАРУНОК— „КРИШТАЛЕВИЙ ЧЕРЕВИЧОК“

• ПРЕМ'ЄРА ПІОНЕРСЬКОГО ТЕАТРУ

ливо було не повірити в щирість почуттів Попелюшки, зміни її настрою — від тихої печалі до раптової радості... Вони стали внутрішнім поводирем десятикласниці з СШ № 5 Лени Решетченко. І винавці головних ролей запам'яталися цікавими знахідками — нонен персонаж наділений неповторними і виразними штрихами, які характеризують головного героя, Яскравий цьому приклад сестри і мачуха Попелюшки, Люда Мі-

рошниченко, Іра Волер, Наташа Кутровська виконують свої ролі, підчутно тяжіючи до загостреного шаржування своїх героїнь.

Восьмиласниці з 34-ї школи Кості Кармазіну, як з погляду глядача, особливих турбот роль Короля не принесла. Він виносує її легко і невимушено.

М. СЕМЕНЮК.

Михайло ЧЕРНИШ

Герою Соціалістичної Праці, доярці колгоспу імені Леніна Долинського району Лідії Іванівні Скрипник присвячую.

СОНЕТ ПРАЦІ

З будинків дим сотається зміїно,
Кошлатить ранок темно-сині брови,
А в теплій стаїні весело корови
Із щедрих рук їдять пахуче сіно.
І дзвін дійниць, мов лісня солов'їна,
Що веснами квітча гаї й діброви.
І вранішнього сонця перший промінь
В очах жіночих пеститься незмінно.
Вона змужилла в довгій літоплинній —
І в лоті зими білоголубинній,
І в спеку поснішає по-стежині,
Закохана у працю одержимо,
У правді днів черпаючи підмогу...
Земні зорі світять їй дорогу.

ЧЕКАННЯ

Вийшла жінка полем до гаю,
Зупинилась у зелен-житі,
У зозулі тихо питає:
— Скільки років мені ще жити?
Скільки весен, зозуле сива,
Невисток між дівчат шукати
Для мого дорогого сина,
Що із безвісті йде до хати?
Скільки руку дашком тримати
Над очима, що зріть не в силі,
Щоб його віддалік пізнати
На курному шляху на схилі?
Закували зозулі хором:
— Десять, двадцять і сто ще жити...
Та не радість, а давнє горе
Хвилять жінку на постіль житию.
Не дічить ви їй літ, зозулі,
Ваша щедрість — порожній кухоль,
І від неї у серці чули
Материнські жалі не тухнуть.
м. Долинська.

Анатолій КУМАНСЬКИЙ

Я хотів би, як сонячний промінь,
Шлувати твої уста.
Я хотів би тобі на споми
Немавлятком колишнім стать.
Тільки сонце собі не вертає
Щедро віддане пам'яті.
Тільки мати єдина знає,
Де добром поглинається зло.
м. Кіровоград.

Володимир ГОЛОВЧЕНКО

ПРОБАЧТЕ НАМ, МАМИ...

Пробачте нам, мамини, що довгі дороги
Не часто приводять до рідних воріт,
Та ваші чекання і сум і тривоги
Вилетіли навечно до нових орбіт.
Зітхають за нами моря, космодроми,
І мрія звичайним немале грає,
Та часом, повірте, так тягне додому —
Напийтесь волни із рідних криниць.
У роки солдатські, крізь бурі й замети
Тепло ваших ніжних очей пропесем!
Якщо ми нову десь відкривем планету,
Ми вашим чеканням її назвем.

Б. КРИШКИН

У КОЛЫБЕЛИ

Ночь, как сторож, бродит за окном,
Гасит звездный свет своим крылом.
За окном густеет синева,
Тихо льются мамини слова...
«Не бывает дыма без огня,
Не бывает хлеба без зрапа,
Не бывает жизни без дорог,
Не бывает юности без тревог».
«Это все, родной, ты должен знать»,
Шепчет над кроваткой сына мать...
«Не должны быть лживыми глаза,
Не должна быть горькою слеза,
Не должны быть черными ложи,
Не должны быть грустными мечты».
«Это все, родной, ты должен знать»,
Шепчет над кроваткой сына мать...
... Ручкой сонной двигает малыш,
Серебро льет месяц с темных крыш.
За окном густела синева,
Лились тихо мамини слова...
г. Кіровоград.

Ранками біля під'їздів похмурого судового будинку в Сан-Хосе традиційним вітанням — підняттям догори кулака — зустрічають мужнього борця Анджелу Девіс її друзі і однодумці.

Разом з ними Анджелу Девіс вітають мільйони людей, для яких найбільше щастя — бачити землю свою, народ свій вільним, розкутим, щасливим.

ПЕРЕКОНАННЯ НЕ ВБИТИ!

Повною цього хвилюючого документального фільму глядачі зобов'язані студентці Каліфорнійського університету Іоланді Дю Люар. Протягом восьми місяців студентка з камерою в руках невідступно слідувала за Анджелою, зафіксувавши її різнобічну діяльність. ...Студентська аудиторія в Лос-Анжелосі. Анджела Девіс викладає основи марксизму. Тема: Ленін, націоналізація засобів виробництва. Стиль викладу молодого викладачки особливий. Вона не читає лекцію. Вона бесідує зі студентами, впливає їх на дискусію. Дискусія не абстрактна, вона конкретна, ґрунтується на фактах американської дійсності.

Автор фільму розповідає, як плелася змова проти мужньої революціонерки. Почалося з поли двох інспірованих ФБР статей у провінційних газетах. А закінчилося засіданням регентської ради університету, яка постановила вигнати її з університету.

Безкомпромісна, стійка революціонерка, Анджела, у відповідь на звільнення, повторила те, що вона і раніше говорила не раз: «Я присвятила своє життя боротьбі і не зійду з цього шляху». Кінотріжна про відважного борця за звільнення негритянського народу закінчується мітингом, після якого її арештували. Але й тих кадрів, що ми бачимо на екрані, досить, щоб близько познайомитися з Анджелою.

Ю. БОЧКАРЬОВ.
Апн.

Париж.

Фото з журналів «Фрайс вельт» та «Вельтгоент».

Я РОЗМОВЛЯЮ з дівчиною у військовій формі, з накидкою з легкої маскувальної тканини. Нью — уродженка Півдня, вона граціозна і рухлива, як всі в'єтнамки; на вигляд їй років двадцять.

— Коли ви почали воювати?
— Років десять тому. — Нью уважно дивиться на мене, немов перевіряючи, чи вірю я їй.

Їй було десять, коли ворог прийшов у її рідне село неподалік від 17-ї паралелі. Батько Нью загинув під Дьєнбьєнфу, матір, сестру та десятирічну Нью власті кинули в концтабір як «сім'ю комуністів».

Перше завдання Нью — забезпечити проникнення бойової партизанської групи на територію концтабору. Їй потрібно було знати дзвоники, під'їзди до колискового доту. Маленька, моторна Нью справилася з дорученням. Партизанки без шуму перерізали дрот і ввійшли у концтабір. Організовані ними тут повстання подіяло на населення всієї околиці як сигнал до боротьби.

Так обігралося дитинство Нью, і вона почала свій бойовий шлях. З села в село перебиралася дівчинка, виконуючи доручення партизанів.

— Через кілька місяців я повернулася у рідне село і не впізнала його, — розповідає юна партизанка. — Будинки були без стін, лише дахи та палі, дерева — без листя.

В джунглях, на партизанських стежках, Нью виповнилося дванад-

цять, потім чотирнадцять, шістнадцять років. Походи, засідки, перестрілки. Під час коротких перепочинків — вивчення трофейної зброї, смертельно небезпечна наука мінування.

Нью задумливо перебирає довгу чорну косу, розгладжує зелену ланаму з нашитим на ній жовтуватим листям камуфляжу. Трохи помовчавши, піднімає великі, об'єдені тінню стомленості очі.

— В п'ятнадцять років я вперше вбила... Була в розвідці. З-за кулі спостерігала за загном, котрий тільно-но увійшов у село. Офіцер підійшов до однієї жінки з дитиною і щось запитував. Певно, відповідь йому не сподобалася. Він викопав дитину, високо підняв і хотів кинути її на землю. — Очі Нью зужуються, як, напевно, тоді, коли вона почула розпачливий крик матері. — Я не витримала, порушила наказ. Черга автомата ненавми не перерізала офіцера. Вони постріли насипали товаришів. Вони були неподалік. На щастя, ми майже не мали втрат, а загін ворога знищили. — Голос дівчини стає глухішим, коли, опустивши голову, вона додає: — Я довго планувала після цього. Плакала востаннє в житті.

В п'ятнадцять Нью розучилася плакати, а у вісімнадцять — сміятися. Їй було наказано затриматися в селі, де тільки-но було вбито кілька в'єтнамських солдатів. Всі жителі села пішли до партизанів, крім двох хворих та дуже старих селян. Нагрянули карателі. Стариків прив'язали до стовпів. Захова-

В П'ЯТНАДЦЯТЬ НЬО РОЗУЧИЛАСЬ ПЛАКАТИ

шись під дахом одного з будинків, дівчина більше десяти годин була свідком катувань.

— Їм по одному відріза-ли пальці, спочатку на ногах, а потім на руках. За-ритували, де партизани. Зди-рали шкіру. Палили розпеченими багнетами. Старик мовча-ли, а я нічого не могла для них зробити. Гризла бамбук, щоб не занричати.

Незабаром карателі одержали своє. Оточені в глибокій ущелині, вони були знищені всі до одного. Нью також брала участь в операції.

— Я стріляла, стріляла, доки автомат не обпик долоні. — Вона дивиться, як я слухаю її розповідь, і вже тихіше закінчує: — Так, я навчилася вбивати. Вороги мене навчили...

В 1968 році, під час звільнення міста Хуе, Нью командувала групою з дванадцяти дівчат. На допомогу гарнізону Хуе по річці В'єт піднімалися ворожні катери. Їх потрібно було затримати. Дівчата в'язали бамбуківі плоті, прикріплювали під ними міни, а зверху маснували травою. В призначений час дванадцять дівчат плавом вивели плоті на стрижень річки і пустили їх вниз по течії. П'ять катерів полетіли в повітря, інші повернули назад. За винищення цього завдання Нью була удостоєна звання «Босць-переможець».

А потім були нові операції, поранення, госпіталь. І знову бої.

За вікном сніг, Росія. Я перегортаю дорожній записничок. І знову перед очима далекі джунглі, прекрасні, горді люди. І серед них Нью — дівчина, що віддала свою юність батьківщині.

Є. ФАДЕЄВ.

(З журналу «За рубежом»).

«АНУ, ХЛОПЦІ!» — ПОЄДИНКИ ДУЖИХ

● ТЕЛЕПЕРЕДАЧА ПІДКАЗАЛА ФОРМУ ПРОВЕДЕННЯ ЗМАГАНЬ

Ці своєрідні і захоплюючі поєдинки викликали неабиякий інтерес у молоді міста. Міський комітет комсомолу та міським ДТСААФ, організуючи їх між представниками комсомольських органі-

зацій промислових підприємств та середніх навчальних закладів, склали програму змагань у такому порядку: знання праці з елементами самбо, стрільба з пістолета під час їзди на велосипеді.

Вже під час перших поєдинків високу підготовку показали Михайло Баранов (електромеханічний завод), Дмитро Бендеров (медучилище) хлопці з заводу підйомно-транспортного обладнання. Першим призером змагань став Михайло Баранов.

А. ГРУША.

м. Олександрія.

Вийцемо на прохання Таїси СЕМЕРЕНКО із села Гайворонського району, Ніни РАЙНБОІ з Добровеличківського району та багатьох інших читачів.

Свадьба

МУЗИКА А. БАВАДЖАНИЯ.
СЛОВА Р. РОЖДЕСТВЕНСКОГО.

По проселочной дороге
шел я молча,
и была она пуста
и длинна,
только грянули гармони
что есть мочи, —
и рунами развела
тишина.

ПРИПЕВ:

А это свадьба, свадьба,
свадьба пела и
и крылья эту свадьбу
вдаль несли,
Широкой этой свадьбе
было места мало
и неба было мало
и земли,
Под разливом
деревенского оркестра
увивался ветерок
за фатой,
Был жених серьезный
очень, а невеста
Ослепительно была
молодой.

ПРИПЕВ:

И это свадьба, свадьба,
свадьба пела
и крылья эту свадьбу
вдаль несли,
Широкой этой свадьбе
было места мало
и неба было мало
и земли,
Но промчались тройки
звонко и крылато,
и дыхание весны шло
от них,
и шагал я совершенно
неженатый,
и жалел о том, что
я не жених,

ПРИПЕВ:

А где-то свадьба,
свадьба, свадьба
пела и плясала,
и крылья эту свадьбу
вдаль несли,
Широкой этой свадьбе
было места мало
и неба было мало
и земли.

СТАРТИ СІЛЬСЬКИХ БІГУНІВ

В узебському місті Чиргін закінчилась зимова першість країни серед сільських бігунів. В складі збірної Центральної республіканської ради ДСТ «Колос» була і представниця нашої області — учениця Златопільського зоотехнічного технікуму першорозрядниця Олександр Конstantинова. Вона була п'ятою на дистанції 2000 метрів.

Там же, в м. Чиргін, тривали змагання (біг на 30 км) на приз газети «Сельская жизнь». Наші бігуни, майстер спорту Григорій Манойлов з Світловодська і кандидат у майстри спорту Анатолій Савченко з Коміанівки також виступали за збірну республіки. Їх команда, що складалась з 3-х чоловік, зайняла 3-є призове місце.

Вона закохана в пісню. Ще навчаючись в Кіровограді, Світлана Панасюк повсякчас була серед самодіяльних акторів медучилища. І ось вона вже медсестра, працює в Ульяновській районній лікарні. Її запрошують в Будинок культури. І знову звучить дівоче пісню. А ще Світлана стає поруч з кращими танцюристами ансамблю, яким керує комсомолець Леонід Кравець.

На знімку: йде репетиція танцювального ансамблю. На задньому плані — Світлана Панасюк та Леонід Кравець.

Фото А. БОЙКА.

ТОЙ ТЯЖКИЙ ПЕРЕХВАТ...

● СЕМИКЛАСНИЦЯ МРІЄ ПРО МАЙСТЕРСЬКИЙ НОРМАТИВ

Біля гімнастичних жердин стояла струнка дівчина і плакала.

— Ти чого, Надю? — почув голос тренера.

— Не виходить підйом розгибом, Юзеф Юзефович, — тихо промовила дівчинка.

— Не треба, Надю. Тут слізьми не візьмеш, Ось давай краще спробуємо ще разок. І головне — думай лише про перехват.

Дівчина витерла слізьми, підійшла до жердин і стрімко полетіла вгору. Потім сам собою вийшов і підйом.

Радісними очима Надія дивилась на тренера. А він посміхався, бо знав, що

такий психологічний бар'єр долали і її старша сестра Люда і Таня Калінічеви.

Та Надія не падала духом, бо вона на цілих два роки молодша за своїх конкурентів. І дівчина глибоку увагу приділяла фізичним вправам, щоб набутти сили, зміцнити м'язи. Минуло два роки. Сестра Людмила і Таня Калінічеви виконали майстерський норматив, а вона, Надія Шумихіна, стала кандидатом у майстри спорту.

У грудні 1971 року до Кіровограда прибули кращі юні гімнастки Москви, Києва, Донецька, Орджонікідзе, Кременчука, Олек-

сандрії. До складу кіровоградської команди включено і Надію Шумихіну, семикласницю п'ятої середньої школи. І хоча поряд не було Юзефа Юзефовича, який разом з Танею Калінічевою та Людмилою Шумихіною поїхав до Ленінграда, Надія почувалася себе добре. А головне, їй так хотілось довести, що вона вже може змагатися на рівні з кращими юніми гімнастками Москви, Києва, Донецька та інших міст. На її щокіх палав рум'янець. Надія з таким піднесенням виконала вправи, що її вітав весь зал. І якою радістю сяло обличчя дівчини, коли суддя оголосив:

— Перше місце серед гімнасток, які виступали за програмою кандидатів у майстри спорту, зайняла представниця Кіровограда Надія Шумихіна.

І знову вітання. В цю мить вона твердо була переконана, що не дарма три роки тому залишила танцювальний гурток, прийшла у гімнастику. Бо гімнастика — це її покликання. Без неї вона не може. Вона обов'язково буде тренером, щоб її юні подруги змогли, як колись вона, вперше відчути ту красу рухів, ту пластичність і стрімкість, за яку так люблять спортивну гімнастику всі.

А що успіх був — не випадковість. Надія довела на республіканських змаганнях школярів під час зимових канікул, виборовши перше місце серед найсильніших гімнасток України.

Г. ТОЛОК.
м. Кіровоград.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 9 БЕРЕЗНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. «Приходь, казко». Львівський спектакль «Пригоди ведмежата». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Секретар парткому». Телевізійний художній фільм. Перша серія. (М). 11.25 — «П'ятирічка, рік другий». Репортаж з будівництва Сегезького целюлозно-паперового комбінату. (Петрозаводськ). 11.55 — «Музична афіша». (М). 12.50 — «Змагаються хіміки Музбасу». (М). 13.00 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Людина на землі». (М). 13.30 — Новини. (М). 16.10 — Програма передач, оголошення, погода. (Кіровоград). 16.15 — Науково-технічна революція і її соціальні наслідки. Навчальна передача з суспільствознавства. (М). 16.45 — М. Лормонтова. «Демон». Передачу веде І. Андронніков. (М). 17.30 — Для школярів «Вітер мандрує». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.30 — «Народ-

ний артист СРСР Павло Се-ребрянко». (Ленінград). 19.00 — «Ленінський університет мільйонів». «Підвищення якості продукції: найважливіший напрям зростання ефективності виробництва». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. «Вечори наукового кіно». (К). 20.15 — Виступ колективу художньої самодіяльності Бурштінської ДРЭС. (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Сон». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС. Тележурнал «Прогрес». (К). 17.20 — Кольорове телебачення. «Піонерський театр-50». (К). 18.00 — «Наші гості» — делегати республіканського з'їзду профспілок. (К). 18.15 — Мультифільм «Бабусина парасолька». (К). 18.25 — Фільм-концерт «Кулич». (К). 19.00 — Вісті. (К). 19.30 — Кольорове телебачення. І. Велембовська. «Жив-був у бабусі». Прем'єра телеспектаклю.

(М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Вечір пісень на слова В. Лебедєва-Кумача. (М). 22.45 — Спортивні новини. (М). 23.00 — Новини. (М).

П'ЯТНИЦЯ, 10 БЕРЕЗНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. Концерт. (Вільнюс). 10.15 — Кольорове телебачення. «Секретар парткому». Телевізійний художній фільм. Друга серія. (М). 11.25 — «П'ятирічка, рік другий». Тележурнал про новаторів Московського електромеханічного заводу імені Володимира Ілліча. (М). 11.55 — «Запрошує концертна студія». Виступає Державний ансамбль донських козаків. (М). 12.45 — Науково-популярні фільми. (М). 13.45 — Новини. (М). 15.55 — Програма передач, оголошення, погода. (Кіровоград). 16.00 — «Розповіді про професію». «Ми — зв'язні». (М). 16.30 — «Про охорону природи». Науково-популярна передача. (М). 17.00 — «Крила людини». Концерт — нарис про самодіяльний народний хор Олександрійського електромеханічного заводу. (Кіровоград). На республіканському телебаченні. 17.30 — Телефільм «Донецька вертикаль». (К). 18.00 — «Я — громадянин». (К). 18.00 — Вісті. (М). 19.30 — Концерт для делегатів

республіканського з'їзду профспілок. В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 22.00 — Кінофестиваль «До 50-річчя утворення СРСР». Художній фільм «Броня» носець «Потомкін». (К). 23.05 — Програма «Час». — 23.35 — «Старт». (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Подорож у казку». (М). 17.30 — Концерт народного ансамблю танцю Краснопільського електротехнічного заводу. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Телевізійний альманах «Подвиг». (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Мультифільми «Стара іграшка» та «Чому в пісню короткі штани?». (М). 19.00 — Творчий вечір театру «Роман». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження творчого вечора театру «Роман». 22.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з фігурного катання. Трансляція з Канади. По закінченні новини. (М).

Наша адреса і телефони

316030 ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 05552.

Індекс 61 197

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград,

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Зам. № 10652.

Тираж 56 000.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 11 березня ц. р.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.